

Escolir el futur d'Escòcia
Diàleg Nacional

Independència i responsabilitat
en el món modern

TRADUCCIÓ AL CATALÀ
CATALAN TRANSLATION

Ningú té dret a marcar límits al progrés d'una nació; ningú té dret a dir al seu país: "Fins aquí arribaràs i no aniràs més enllà".

Charles Stewart Parnell (1846-1891)

Traducció: DOLORS SELIS i MASNOU

Llicenciada en Dret per la UOC (Universitat Oberta de Catalunya)
Estudiant de Traducció i Interpretació a la Universitat de Vic
Traductora i Intèrpret Jurada CAT/ESP

A translation by DOLORS SELIS i MASNOU

Graduate in Law of UOC (Open University of Catalonia)
Translation and Interpretation student of UVIC (University of Vic)
Sworn translator and interpreter Catalan/Spanish

© Crown copyright 2007

ISBN 978-0-7559-5493-3

Scottish Executive
St Andrew's House
Edinburgh
EH1 3DG

Produced for the Scottish Executive by RR Donnelley B52638 08/07

Published by the Scottish Executive, August 2007

The text pages of this document are printed on recycled paper and are 100%recyclable

Índex

Pròleg del Primer Ministre	7
Resum	9
1. El Parlament d'Escòcia	13
2. Ampliació de la devolució a Escòcia	19
3. Una Escòcia independent	29
4. Els canvis en la constitució de les Illes Britàniques	35
5. Legislació i referèndums	41
6. Un Diàleg Nacional	47
Annex A Matèries reservades a la Llei d' Escòcia de 1998	52
Annex B Esborrany de l'Avantprojecte de llei de referèndum (Escòcia).	56

M. Hble. Sr. Alex Salmond MSPMP
Primer Ministre d'Escòcia

Nosaltres, el Govern escocès, tenim ambicions per al futur d'Escòcia. Creiem també que la sobirania del nostre país depèn del poble. Com a poble sobirà, la gent d'Escòcia —i només nosaltres— tenim dret a decidir com volem ser governats.

Per això, en el programa electoral per a les eleccions d'enguany al Parlament escocès, prometíem oferir a la gent d'Escòcia l'oportunitat de plantejar-se la independència en un referèndum a celebrar durant aquesta legislatura.

A les eleccions els ciutadans votaren de manera clara a favor del major desenvolupament de l'autogovern a Escòcia.

Des del Govern pensem que la independència seria el millor per al país. Altres defensen una major devolució (*devolution*), més competència en els impostos i en la despesa; i n'hi ha que defensen el federalisme. Tanmateix, a banda de les diferències entre els partits polítics, el missatge del resultat de les eleccions fou obvi: Escòcia ha d'avançar en la seva situació constitucional.

Recentment hi ha hagut també avenços històrics en la devolució a Irlanda del Nord i a Gal·les, amb l'entrada de nous partits al govern i amb noves competències retornades. El Govern del Regne Unit ha publicat un document de debat sobre la governança de Gran Bretanya.

Com a Primer Ministre d'Escòcia, tinc el deure d'aprofundir i de conduir el debat sobre les opcions per al canvi constitucional. Lidero el primer Govern del Partit Nacional Escocès (*Scottish National Party*) votat en una Escòcia amb autogovern, i, per tant, proposaré la independència, els seus beneficis i les seves oportunitats. Al mateix temps, però, reconec que els punts de vista al país són diversos i que aquests tenen representació al Parlament.

L'antiga i duradora unió d'Escòcia amb les altres nacions del Regne Unit nasqué amb la Unió de Corones (*Union of Crowns*) de 1603 i amb les Lleis de la Unió (*Acts of Union*) de 1707 i de 1801. La Unió de 1801 amb Irlanda ha passat ja per alguns canvis substancials. El debat polític a Escòcia té a veure amb la Unió política de 1707, l'esmena o revocació de la qual no hauria d'afectar la Unió de Corones.

Proposo, doncs, un diàleg nacional sobre el nostre futur, que permeti al poble escocès debatre, reflexionar i decidir sobre el model de govern que ens ha de ser més útil en el futur. Aquest document pretén ser el punt de partida i d'inspiració d'aquest diàleg. Explora àrees en les quals Escòcia podria assumir majors competències —l'ocupació, el finançament nacional, la legislació en l'àmbit de la seguretat pública pel que fa a matèries com les armes de foc— i també el concepte de la independència i majors avenços constitucionals dins de Gran Bretanya.

Ara ja fa deu anys del referèndum per restablir el Parlament escocès. Hem comprovat el seu potencial per atendre els desitjos i les necessitats de la gent del país, però hem comprovat també que les seves competències actuals són limitades. Crec que ara ens pertoca a nosaltres, al poble d'Escòcia, plantejar-nos i escollir el nostre futur en el món modern.

| Resum

Amb l'establiment per la Llei d'Escòcia de 1998 del Parlament escocès, el poble d'Escòcia va poder opinar directament en decisions relacionades amb un ampli ventall d'activitats governamentals ja administrades a Escòcia. El pacte per la devolució reconeixia expressament la possibilitat que es poguessin modificar les competències traspassades al Parlament escocès el 1999, i s'inclogueren en la Llei importants mecanismes que permetrien avançar en la devolució.

En aquests moments poders importants són competència exclusiva del Parlament i del Govern del Regne Unit. Avançar en la devolució respecte d'aquestes àrees tan importants permetria al Parlament i al Govern escocès decidir en interès d'Escòcia i del seu poble en aquests àmbits. En algunes matèries, una major devolució podria també aportar coherència a la presa de decisions i al control del funcionament democràtic en l'exercici de la política.

Passar d'una major devolució a la independència suposaria posar fi al poder del Parlament del Regne Unit per legislar per a Escòcia, i a la competència dels ministres del Regne Unit per exercir poders executius a Escòcia. La resta de matèries reservades en la Llei d'Escòcia deixarien de ser vigents i el Parlament i el Govern escocesos serien els responsables de la política nacional i de la internacional, de la mateixa manera que ho són els estats independents de tot arreu, sotmesos a les disposicions dels Tractats de la Unió Europea i altres obligacions procedents dels tractats heretats.

S'està produint un canvi en la naturalesa de la constitució del Regne Unit. Hi ha hagut avenços històrics a Gal·les i a Irlanda del Nord, i el Govern del Regne Unit ha publicat propostes per avançar en la governança del Regne Unit. Escòcia, com a part del Regne Unit o com a estat independent, hauria de seguir exercint un paper de lideratge amb els veïns, i aprofitar l'oportunitat per millorar els mecanismes de cooperació entre els governs del Regne Unit i amb la República d'Irlanda.

Una major devolució o la independència requeririen nova legislació, possiblement tant a Westminster com a Holyrood. Una devolució substancialment més completa probablement requeriria –i la independència sense cap mena de dubte– el consentiment del poble escocès expressat en referèndum. Aquest tipus de votació, malgrat no ser constitucionalment vinculant, s'ha assumit com la forma correcta per determinar el futur d'Escòcia. Cal, per tant, estudiar quines són les fórmules legislatives adients per aquest tipus de votacions, i veure de quina manera el Parlament escocès pot impulsar un referèndum.

Des del punt de vista del Govern escocès, tres opcions són possibles. La primera seria mantenir el sistema de devolució de la Llei d'Escòcia de 1998, i anar avançant en competències i ampliant els poders per separat sempre que es donin les circumstàncies. La segona seria redissenyar la devolució mitjançant l'adopció d'un ventall específic d'ampliacions de les competències actuals del Parlament i del Govern escocesos, la qual cosa probablement aportaria autonomia fiscal però el progrés vers la independència seria ben minso. En tercer lloc, l'opció que el Govern escocès defensa: ampliar les competències del Parlament i del Govern escocesos fins assolir la independència. Les tres opcions es desenvolupen de manera més detallada en aquest document.

Aquest document és el primer pas en un diàleg nacional en tots els àmbits sobre el futur d'Escòcia. Mitjançant el diàleg el poble escocès podrà plantejar-se totes les opcions per al futur del país i decidir a partir d'informació suficient. Aquest document convida els escocesos i les escoceses a participar en el diàleg nacional i a suggerir com s'ha de dissenyar aquest diàleg per tal d'assegurar la major participació possible.

1 | El Parlament escocès

Resum

Amb l'establiment per la Llei d'Escòcia de 1998 del Parlament escocès, el poble d'Escòcia va poder opinar directament en decisions relacionades amb un ampli ventall d'activitats governamentals ja administrades a Escòcia. El pacte per la devolució reconeixia expressament la possibilitat que es poguessin modificar les competències traspassades al Parlament escocès el 1999, i s'inclogueren en la Llei importants mecanismes que permetrien avançar en la devolució.

Introducció

1.1 Abans de la restitució del Parlament escocès gran part de l'activitat governamental ja l'exercia directament a Escòcia l'Administració específica per a Escòcia (*Scottish Office*), en virtut d'acords diferents dels que regien per a la resta del Regne Unit. Tanmateix, el control de l'activitat del Govern i el poder legislatiu seguien a Westminster. El Parlament escocès actualment vetlla pel funcionament democràtic i té competència legislativa en aquest àmbit. El model de devolució de la Llei d'Escòcia de 1998 —on només són reservades algunes matèries específiques— permet que l'acord de devolució evolucioni amb naturalitat a mesura que es plantegen nous temes. Les disposicions de la devolució establertes a la Llei d'Escòcia de 1998 també contenen mecanismes per desenvolupar i expandir els poders del Parlament i del Govern escocesos, i la Convenció Sewel (*Sewel Convention*) aporta als Parlaments d'Escòcia i del Regne Unit mitjans per adaptar-se a aquestes competències.

Abans de la devolució

1.2 Des que s'establí la seu de la Secretaria d'Estat per a Escòcia (*Secretary for Scotland*) el 1885, en transferir-se la *Scottish Office* de Londres a Edimburg el 1939, fins a la darrera modalitat d'aquesta Administració abans de la devolució del 1999, la maquinària administrativa a Escòcia es desenvolupà i cresqué notablement. Tot i així, el creixement d'un executiu clarament escocès no anà acompanyat per un creixent control del funcionament democràtic ni del poder legislatiu amb seu a Escòcia. El control del funcionament democràtic de la *Scottish Office* l'exercien ministres de Londres, llunyans als departaments que ells administraven i als votants i responsables davant d'un Parlament també llunyà. La legislació per a Escòcia, si bé diferent en contingut i aplicació, sortia de Westminster, com l'altra legislació i depenia de decisions preses per una majoria constituïda pel conjunt del Regne Unit.

1.3 Aquesta situació, en general, es percebia com la causa d'un “dèficit democràtic” a Escòcia, atès que les palanques de l'executiu del país eren en mans dels ministres del Regne Unit, a vegades membres d'un partit amb poc suport electoral a Escòcia. Les lleis per a Escòcia s'aproven a Westminster segons el vot de la majoria de partits dins del Regne Unit, sense considerar el punt de la vista de la majoria dels membres del Parlament per a les circumscripcions escoceses.

1.4 El malestar generat per aquesta situació va acabar portant a l'actual acord de devolució. Per mitjà de la Llei d'Escòcia de 1998, s'establí un Parlament escocès que controlaria el funcionament democràtic de les activitats que duia a terme l'antiga *Scottish Office*, i per legislar sobre aquestes matèries.

La Llei d'Escòcia de 1998

1.5 La Llei d'Escòcia de 1998 retornava al Parlament i al Govern escocès (*Scottish Executive*) totes les matèries no reservades específicament al Parlament i al Govern del Regne Unit. A la pràctica, les ma-

tèries retornades coincidien sobretot amb aquelles que s'havien assignat a la Scottish Office a càrrec dels ministres de la Scottish Office (membres del Govern del Regne Unit), i administrades a Escòcia per funcionaris procedents de la Scottish Office. Eren àrees retornades la sanitat, l'educació, la justícia, el govern local, l'agricultura i la pesca.

- 1.6 Les àrees reservades eren aquelles en els quals els departaments del Govern del Regne Unit havien tingut i seguien tenint competència per a Escòcia, com la seguretat social, la sanitat i la política fiscal o altres per a les quals es considerava important que existís un règim comú a tot el Regne Unit, com l'ocupació i la legislació mercantil. A més, la *Scotland Act* reservava matèries considerades fonamentals per al Regne Unit com a estat, tals com el Cap d'Estat i la constitució, la ciutadania, la política internacional (entre elles la representació a la Unió Europea), la seguretat i la defensa.
- 1.7 Les matèries reservades es tracten amb més detall al capítol següent.

Modificar l'acord de devolució

- 1.8 Atès que la Llei d'Escòcia retorna les matèries no específicament reservades, les noves que apareguin –com el canvi climàtic– s'integraran en les retornades, si bé alguns temes, com l'energia, poden ser matèria reservada. Fins no havent-hi mesures legislatives específiques per modificar les matèries retornades o les reservades, l'acord de devolució, forçosament haurà d'evolucionar. Els Govern del Regne Unit i d'Escòcia i els Parlaments de Westminster i de Holyrood han de mantenir una relació dinàmica, ja que les matèries retornades i les reservades evolucionen en resposta als fets i als avenços.
- 1.9 La Llei d'Escòcia també preveu la possibilitat de canvis legislatius en l'acord de devolució, perquè es puguin traspassar poders legislatius o executius des del Govern i el Parlament del Regne Unit cap al Parlament i el Govern escocesos. Això, però, requereix consultar els ministres del Regne Unit i els ministres escocesos i que els canvis s'aprovin a Holyrood i a Westminster. Segons l'article 30 (2) de la *Scotland Act*, els apèndixs 4 i 5 poden esmenar-se per tal d'atorgar competència legislativa a Holyrood en àrees prèviament reservades. D'acord amb l'article 63, es poden traspassar competències dels ministres del Govern del Regne Unit als ministres escocesos. Aquest tipus de “devolució executiva” no transfereix competències legislatives al Parlament escocès. Tanmateix, els ministres escocesos poden seguir essent responsables a Holyrood per l'exercici d'aquests poders.
- 1.10 Cal remarcar que la Llei d'Escòcia no fixa límits en l'ús de les disposicions adreçades a modificar l'abast de la devolució. La Llei d'Escòcia doncs, estableix un sistema de devolució il·limitada, de manera que qualsevol matèria reservada pot retornar-se al Parlament escocès, per mitjà de mecanismes ja existents a la Llei d'Escòcia, sense que calgui legislació primària ni a Westminster ni a Holyrood.

Westminster i la Convenció Sewel

- 1.11 Amb la devolució actual, el Parlament del Regne Unit segueix essent sobirà i pot legislar fins i tot en les matèries retornades (així ho reconeix de manera expressa l'article 28 (7) de la *Scotland Act*). Reté, per tant, poder general per legislar per a Escòcia tant en les matèries reservades com en les retornades, entre elles modificar les competències del Parlament i del Govern escocès. Això es pot fer, esmenant de manera explícita la Llei d'Escòcia o, de manera implícita, aprovant altra legislació clarament incompatible amb la Llei d'Escòcia o una disposició en una altra llei parlamentària o una llei del Parlament escocès. Tanmateix, segons una convenció constitucional (*Sewel Convention*), el Govern i el Parlament del Regne Unit s'han compromès a no legislar en matèries retornades i a no modificar el poder legislatiu del Parlament escocès o el poder executiu dels ministres escocesos, sense el consentiment del Parlament escocès. Aquest compromís demostra la vigència de les disposicions de la *Scotland Act*, que assegura que cal l'acord entre Westminster i Holyrood per introduir canvis en les competències abans que aquests puguin entrar en vigor.

Canvis en les competències i poders retornats

1.12 Les competències dels ministres escocesos s'han modificat en múltiples ocasions en virtut de l'article 63 de la Llei d'Escòcia i a través de la Convenció Sewel. Els canvis han sorgit de la combinació de propostes dels ministres escocesos, del Govern del Regne Unit i d'agents externs interessats. Les raons per traspassar competències varien, però tendeixen a reconèixer tant l'interès polític principal dels ministres escocesos en una matèria, com la coherència administrativa que suposa que els ministres escocesos tinguin responsabilitat en una matèria que entra dins l'àmbit de les competències ja retornades.

En són exemples:

- consentir la construcció, l'ampliació o el funcionament de centrals elèctriques;
- la seguretat alimentària;
- regular el subministrament, la compravenda, la possessió o l'ús de productes de pirotècnica;
- les funcions conferides en virtut de la normativa sobre la intercepció de les comunicacions, amb especial referència als efectes de l'avenç de les noves tecnologies en la comunicació (Investigatory Powers Act 2000);
- finançament del transport de persones entre les Highlands i les Illes i Irlanda del Nord;
- finançament de serveis de ferrocarril contractats per mitjà de llicències; i,
- funcions relatives a les pensions d'un cos de civils, (*fire authority*), que actua a les comunitats rurals amb la finalitat d'evitar i extingir els incendis.

1.13 Els canvis en la competència legislativa del Parlament no han estat habituals. N'és un exemple l'ampliació de la competència dels ministres i del Parlament escocès en matèria de ferrocarrils. El 2004 s'aprovà, en virtut de l'article 30 (2) de la Llei d'Escòcia una llei que autoritzava el Parlament escocès a legislar per atribuir competències en transport ferroviari als ministres escocesos. Així mateix, el següent acord adoptat a Holyrood dins el marc de la Convenció Sewel, la Llei de ferrocarrils (Railways Act) de 2005 (promulgada a Westminster), atribuï als ministres escocesos competència en matèria de llicències de transport de persones per ferrocarril a Escòcia i per oferir, millorar o desenvolupar els serveis ferroviaris, entre ells el finançament de les infraestructures.

Propostes per a canvis en el futur

1.14 Hi ha hagut moltes propostes per a altres canvis en l'acord de devolució des que va ser adoptat. Les propostes han anat des de la devolució de matèries concretes (com les armes d'aire comprimit) fins a convertir la naturalesa subjacent de l'acord de devolució en un sistema federal, o arribar a la independència. També hi ha hagut crides perquè s'iniciessin processos que plantegessin un canvi en tots els àmbits, per exemple per mitjà de la convocatòria d'una nova convenció constitucional.

1.15 A les eleccions al Parlament escocès del 2007, cadascun dels partits principals va presentar propostes referents a l'acord de devolució. A més de proposar un Llibre Blanc (White Paper) sobre la independència, el Partit Nacional Escocès (Scottish National Party - SNP) va formular propostes específiques per avançar en l'acord de devolució per al traspass de competències en l'Administració, el gas i el petroli del Mar del Nord, els mitjans de comunicació de masses i les armes de foc. Els Liberals Demòcrates Escocesos (Scottish Liberal Democrats) van proposar una nova convenció constitucional per examinar vies adients per a la devolució de noves competències, entre elles el sistema impositiu, a Holyrood. També competències sobre el règim electoral, el Parlament, l'Administració pública, l'energia, el transport i les costes. Proposaren, a més, la creació d'una comissió conjunta de Holyrood i Westminster per cooperar en l'elaboració de reglaments, la drogodependència, el control d'armes de foc, l'asil polític i la immigració, el benestar social i alguns aspectes de la política d'ocupació. El Partit Laborista Escocès (Scottish Labour Party) va remarcar la necessitat de seguir emprant els mecanismes de la Llei d'Escòcia per introduir els canvis necessaris. Els Conservadors Escocesos (Scottish Conservatives) mostraren bona disposició per debatre els poders del Parlament escocès per tal d'assegurar competències que ajudessin a aconseguir ingressos, i també competències per a decidir sobre la despesa.

- 1.16 S'han realitzat també estudis sistemàtics en referència a una ampliació de l'acord de devolució. El 2006, la Comissió Steel (*Steel Commission*), aleshores presidida per Lord Steel d'Aikwood, va formular recomanacions globals principalment referides a la política fiscal. Aquestes propostes portarien l'estructura constitucional del Regne Unit vers un sistema federal. Les recomanacions formaven part d'una contribució a una proposta d'una segona convenció constitucional.
- 1.17 El 2005, el Partit Nacional Escocès va publicar el document '*Raising the Standard*', un instrument de consulta sobre la independència, part d'una contribució a una possible Convenció per la Independència (*Independence Convention*). S'hi desenvolupaven els arguments a favor d'una Escòcia independent, i anava seguit d'un document que publicava els resultats de les respostes al document esmentat i un esborrany projecte de llei per a un referèndum sobre la independència.

2 | Ampliació de la devolució a Escòcia

Resum

En aquests moments poders importants són competència exclusiva del Parlament i del Govern del Regne Unit. Avançar en la devolució respecte d'aquestes àrees tan importants permetria al Parlament i al Govern escocès decidir en interès d'Escòcia i del seu poble en aquests àmbits. En algunes matèries, una major devolució podria també aportar coherència a la presa de decisions i al control del funcionament democràtic en l'exercici de la política.

Introducció

2.1 La Llei d'Escòcia reserva respectivament al Govern i al Parlament del Regne Unit una àmplia gamma de poders executius i legislatius. L'executiu només el poden exercir els ministres del Regne Unit, fins quan aquests poders s'exerceixen per Escòcia. El legislatiu s'exerceix pel procediment parlamentari normal a partir dels vots de la majoria dels membres del Parlament del Regne Unit.

Matèries reservades

2.2 Les principals matèries reservades al Regne Unit són:

- la constitució: la Corona, la Unió i el Parlament del Regne Unit i l'Administració pública;
- la seguretat nacional, la seguretat i els serveis d'intel·ligència, les relacions internacionals i la defensa;
- les polítiques fiscal, econòmica i monetària, on s'inclou el diner, els impostos, la despesa pública i el Banc d'Anglaterra;
- immigració i nacionalitat;
- comerç, sanitat i seguretat, drets dels treballadors i relacions industrials;
- petroli, gas, carbó, energia nuclear i subministrament elèctric;
- carreteres, ferrocarrils, transport marítim i transport aeri; i
- seguretat social, ajut a la infància i règim de pensions, i mitjans de comunicació de masses.

A l'apèndix 5 de la Llei d'Escòcia hi ha una llista completa de les matèries reservades. Se n'ofereix un resum a l'annex A d'aquest document.

2.3 Algunes matèries reservades podrien considerar-se fonamentals per al Regne Unit com a estat i, per tant, difícils de retornar al Parlament escocès si Escòcia segueix dins del Regne Unit. Entre elles, afers estrangers i defensa, fronteres i ciutadania, el Parlament del Regne Unit, la moneda i el banc central. Tanmateix, moltes d'elles avui es troben afectades per tractats internacionals i per la pertinença a organitzacions internacionals, en concret la Unió Europea, la qual cosa demostra que seria possible que ambdós governs compartissin responsabilitat en aquestes matèries.

2.4 Altres àmbits reservats no són de caire constitucional, però sí que són, fonamentals per a la política econòmica i social a Escòcia. És el cas del sistema impositiu, de la política econòmica i fiscal, del comerç i la indústria, de l'ocupació, de la seguretat social i les pensions, de l'energia, del transport, de la igualtat d'oportunitats, dels mitjans de comunicació de masses i de temes socials com l'avortament i la drogo-dependència.

2.5 Una devolució més àmplia en cadascuna de les matèries per separat permetria al Parlament escocès decidir per ell mateix sobre cadascuna d'elles i així reflectir millor la diferència de visions entre Escòcia i la resta del Regne Unit – i també dins d'Escòcia– en importants àmbits polítics. Aquest capítol analitza una possible major devolució al Parlament i al Govern escocesos, i de quina manera les competències

addicionals servarien per fer canvis pràctics a Escòcia en àrees que en l'actualitat són de prioritat estratègica. Tanmateix, l'efecte més important d'una ampliació de la devolució seria que els futurs Parlaments escocesos, amb independència de la seva orientació política, podrien intentar realitzar polítiques i legislar en benefici d'Escòcia.

Efectivitat i responsabilitat

- 2.6 Ampliar els poders retornats també delimitaria les competències i milloraria l'efectivitat i la responsabilitat del govern en el desenvolupament de les seves polítiques.
- 2.7 En alguns àmbits, distribuir les competències entre el govern escocès i el del Regne Unit és complex, i pot dificultar l'exercici de la política. També pot induir a confusió sobre la responsabilitat en els resultats. El canvi climàtic, un dels temes més importants de l'actualitat, per exemple, afecta competències retornades i competències reservades en els àmbits econòmic, mediambiental, transports i habitatge.
- 2.8 Ampliar i delimitar les competències del Parlament i del Govern escocès, per tant, incrementaria l'efectivitat en l'assoliment de resultats per a Escòcia. El Govern escocès tindria major flexibilitat i més oportunitats per cercar polítiques que requereixen competències que afecten un ampli ventall de funcions governamentals. El Parlament escocès podria controlar el govern en l'exercici d'aquestes polítiques.
- 2.9 El Govern escocès i el del Regne Unit seguirien necessitant cooperar estretament en diverses matèries amb les altres Administracions retornades, amb altres governs nacionals i amb les institucions de la Unió Europea quan fos necessari. Aquesta cooperació es veuria ajudada per la distinció clara de competències mercès a unes àrees polítiques ben definides.

Una Escòcia més rica

- 2.10 El Parlament i el Govern escocès tenen competència en qualsevol àrea política relativa a l'activitat econòmica d'Escòcia, entre elles l'educació, el transport, la planificació i el desenvolupament econòmic. Tanmateix moltes altres matèries en l'àmbit econòmic, com la política macroeconòmica global, són àrees reservades al Regne Unit. Escòcia, per tant, no disposa de totes les eines per construir una Escòcia més rica. La devolució de la competència en política econòmica i fiscal, per exemple, permetria al Govern escocès dissenyar un sistema impositiu en l'àmbit dels negocis que incentivés la inversió a Escòcia. En l'exercici d'aquestes competències, el Govern del Regne Unit actua des de la perspectiva del conjunt del Regne Unit. D'aquesta manera, per exemple, les variacions fiscals en el sistema impositiu s'interpretarien més com distorsions negatives per a l'activitat econòmica que no pas com eines per assolir l'objectiu del desenvolupament econòmic adient a les condicions locals d'Escòcia o d'altres llocs.
- 2.11 La devolució conjunta de la competència en els impostos i en la despesa –“l'autonomia fiscal”– permetria al Parlament i al Govern escocès ajustar el règim general d'impostos als nivells de despesa pública adients a les necessitats d'Escòcia. El Govern escocès podria respondre millor de la seva activitat davant del Parlament escocès i dels ciutadans sobre el nivell general d'impostos, a diferència del que succeeix amb el sistema actual amb poders de variació d'impostos tan limitats.
- 2.12 Podria haver-hi diferents nivells d'autonomia fiscal. Com més amplis els poders de recaptació, i com menys importants els fons aportats pel govern del Regne Unit, major seria el grau d'autonomia fiscal del Parlament i el Govern escocesos. La plena autonomia fiscal suposaria la responsabilitat total sobre cada tipus d'impost a Escòcia, i, dins del Regne Unit, s'hauria de complementar per mitjà d'un mecanisme perquè Escòcia contribuís amb el total dels ingressos per impostos amb una càrrega equitativa envers els serveis comuns que el Regne Unit subministra.
- 2.13 L'efecte d'augmentar la competència d'Escòcia en política fiscal i econòmica segueix essent un tema de debat. Segons estimacions del Partit Nacional Escocès, posar-se al dia amb les taxes de creixement d'altres petites nacions europees podria incrementar l'economia en 19 bilions de lliures a l'any 2015, o en

4.000 lliures per persona resident a Escòcia. Una major devolució podria aportar al Parlament i al Govern escocès eines similars a aquelles de què les nacions europees independents disposen i podria permetre millorar la posició econòmica d'Escòcia en línia amb aquests països.

- 2.14 Certes matèries relatives a les empreses –la creació, la regulació i la declaració de fallida– són reservades. El traspàs d'aquestes competències permetria al Parlament i al Govern escocès oferir una resposta a les preocupacions d'Escòcia, per exemple en relació amb els efectes de la regulació de les empreses respecte de la competitivitat de la indústria escocesa, o sobre la sinistralitat laboral. Les empreses estan també limitades per un marc de regulació general, la major part del qual és reservat o es troba molt influenciat per normatives de la Unió Europea. Poder incidir més en la negociació, la transposició i la implementació de les normatives permetria una atenció més adient a les circumstàncies escoceses.
- 2.15 El dret de la competència és una altra de les àrees reservades que afecten l'economia. La *Office of Fair Trading* obrí fa poc una oficina a Escòcia, per cooperar des d'Escòcia amb les tasques de defensa del dret de la competència. Traspasar aquesta matèria permetria reflectir millor les necessitats i condicions del mercat, amb subjecció, és clar, a la legislació de la Unió Europea en allò que es refereix al dret de la competència.
- 2.16 La regulació del sector de serveis financers també és matèria reservada. Aquest és un important sector per a l'economia escocesa i cada vegada més regulat per la Unió Europea. Una major implicació per part d'Escòcia podria permetre al sector financer escocès incidir en el règim europeu i reflectir millor les circumstàncies específiques escoceses.
- 2.17 Escòcia podria també assumir competències sobre les reserves petroli i gas a Escòcia i a les aigües escoceses, i legislar en aquests àmbits per maximitzar econòmicament la producció de petroli i de gas i els beneficis per a Escòcia. Els escocesos podrien opinar sobre el destí d'aquests diners i seguir, per exemple, el model de Noruega i invertir en un fons adreçat a aportar beneficis, no només per a avui, sinó per a futures dècades i generacions.
- 2.18 Independentment del grau de devolució interna, caldria que el Regne Unit com a estat únic tingués una moneda única, sigui la lliura esterlina actual o, en un futur, l'euro. Per integrar-se a l'Euro, Escòcia, per tant, dependria d'una decisió del Govern del Regne Unit i d'un referèndum a tot el territori del Regne Unit, i no podria decidir integrar-s'hi quan ho considerés més adient per a les circumstàncies econòmiques d'Escòcia.

Una Escòcia més segura

- 2.19 Moltes matèries de justícia criminal ja han estat retornades, però segueix existint reserva en matèria de terrorisme, armes de foc i drogodependència. Un increment de la devolució en aquests àmbits permetria a Escòcia adoptar una política antiterrorista adient per afrontar l'amenaça que pateix el país, i trobar l'equilibri entre els drets dels individus i les necessitats de la seguretat nacional, d'una manera coherent amb el sistema de justícia criminal escocès. Escòcia podria seguir cooperant de ple en els esforços del Regne Unit i d'Europa per combatre el terrorisme, i al mateix temps compartir, per exemple, el servei d'intel·ligència i aportar els seus cossos policials, com ja ha passat en diverses ocasions darrerament.
- 2.20 Si el Parlament escocès tingués competència legislativa plena en armes de foc, podria tractar aquesta matèria tenint en compte les preocupacions concretes dels escocesos respecte de les armes d'aire comprimit. Així mateix, el Parlament i el Govern escocesos podrien també tenir competències directes per legislar sobre la drogodependència des d'una perspectiva escocesa i així protegir més les comunitats locals d'Escòcia.
- 2.21 Els cossos de seguretat i les forces armades són fonamentals en qualsevol estat, i és probable que segueixin essent reservats si Escòcia segueix dins del Regne Unit. Aquestes matèries es tracten amb més detall al proper capítol.

Una Escòcia més justa

- 2.22 L'assumpció per part d'Escòcia de competències en matèria d'ocupació i lleis sindicals, i en salut i seguretat laboral, permetria al Parlament escocès cercar l'equilibri entre els drets dels treballadors i la necessitat de condicions laborals modernes i flexibles, i un nivell de salaris mínims adient per a tota la població activa en edat de treballar. Es legislaria des d'una perspectiva del dret laboral propera a la de la Unió Europea (per exemple la Directiva sobre horaris laborals), on la participació escocesa en les negociacions i en la transposició reflectiria millor les circumstàncies escoceses. El marc legal podria reflectir millor les necessitats particulars d'Escòcia i la seva posició en les relacions industrials, a diferència del que succeeix dins d'un marc pensat per cobrir la totalitat del Regne Unit.
- 2.23 Gran part de la legislació reservada existent sobre salut i seguretat laboral s'executa a través d'agències estatals retornades, com les autoritats locals, i s'aplica als Tribunals Escocesos. Podria haver-hi avantatges en la devolució de la competència normativa sobre salut i seguretat laboral per integrar-les en altres àmbits de la llei escocesa. Ja s'ha creat un ens independent escocès que assessora el *Health and Safety Executive* –la *Partnership for Health and Safety Scotland*–. La regulació sobre l'"homicidi laboral" podria també ser competència del Parlament escocès, i no de Westminster, per tal que aquesta matèria pogués tractar-se en coherència amb altres parts del dret penal escocès.
- 2.24 Escòcia podria també assumir competències plenes pel que fa a la legislació i als organismes en defensa de la igualtat d'oportunitats, que són gairebé exclusius del Regne Unit. Així Escòcia podria tractar de manera adient temes que afecten particularment Escòcia, tals com el sectarisme. Tanmateix, la competència per reformar les disposicions discriminatòries de la Llei de 1701 (*Act of Settlement*), ara incorporada a la Llei de la Unió de 1707, no podria restituir-se dins del marc legal actual.
- 2.25 Matèries referents a la protecció del consumidor a l'actualitat són reservades i, per tant, el Parlament escocès no pot gestionar els problemes dels consumidors quan cerquen compensacions (inclou regular el crèdit al consum i els problemes de sobreendeutament). Tota mesura legislativa necessària s'ha d'adoptar a Westminster. Hi ha hagut ja dificultats en referència a l'educació del consumidor, que el govern escocès no pot finançar. Existeix un organisme de defensa del consumidor escocès, el *Scottish Consumer Council*, i una oficina pública, *Consumer Direct*, amb presència separada a Escòcia, d'assessorament al consumidor. És a dir, l'aplicació del dret del consum és principalment responsabilitat dels funcionaris locals que vetllen pels drets del consumidor des dels governs locals retornats.
- 2.26 L'Oficina de correus i telègrafs, així com els serveis postals i la seva regulació, són matèries reservades. Com en altres parts del Regne Unit, moltes comunitats locals a Escòcia depenen molt del servei de correus per oferir serveis vitals d'atenció a la gent gran i als membres més desprotegits de la comunitat. La devolució de la competència en aquest àmbit suposaria major flexibilitat per mantenir el servei de correus a Escòcia. El Parlament i el Govern escocesos podrien pensar a prioritzar les xarxes de correus urbanes i rurals, enfront d'altres despeses prioritàries per al govern, i que les decisions crucials per a algunes comunitats escoceses no siguin preses pel govern del Regne Unit. La forma en què els serveis postals són regulats i el seu finançament creuat podria també afectar el funcionament dels negocis a les àrees rurals més remotes, en concret a les Illes escoceses, i podria també planificar-se directament a Escòcia.
- 2.27 Amb un cert grau de devolució de competències en impostos i en el sistema d'ajuts de la seguretat social, el Parlament i el Govern escocesos podrien regular sobre alguns ajuts o crèdits en impostos. El ajuts i els crèdits fiscals del Regne Unit podrien complementar-se amb programes elaborats pels escocesos per promoure certs objectius socials, com l'ajut a les famílies, l'ajut a la primera infància, l'ajut a la inserció laboral de certs grups, o un fons social escocès (*Scottish Social Fund*) per facilitar a les famílies amb pocs ingressos l'accés a crèdits tous o d'interès zero. A l'actualitat els perceptors d'ajuts o de crèdits en impostos poden ser penalitzats si reben suport addicional, però el Parlament escocès podria legislar sobre aquestes matèries. Aleshores seria possible assegurar-nos que els programes d'ajut a les persones, per exemple ajuts a l'estudi o per fills a càrrec, no suposin més que la pèrdua d'altres ajuts o crèdits fiscals.

2.28 Si el Parlament i el Govern escocesos fossin competents per regular sobre el nivell de pensions per a la tercera edat i l'edat en què es comencen a percebre, Escòcia podria aleshores, per exemple, decidir mantenir l'edat de jubilació actual, o intentar trobar l'equilibri entre les responsabilitats de l'individu, l'estat i els empresaris en l'establiment de pensions estatals i privades.

2.29 Per una devolució efectiva de la seguretat social, Escòcia hauria de tenir competències plenes respecte de les implicacions financeres de les seves decisions en aquest àmbit. Qualsevol devolució en l'àmbit de la seguretat social hauria d'anar acompanyada d'una major devolució de poders fiscals (vegeu la reflexió sobre l'autonomia fiscal de més amunt), i no haver de confiar en els recursos existents per afrontar els costos addicionals. També caldria estudiar quins acords caldria adoptar per exercir aquests serveis, per exemple, acords pels quals la *Benefits Agency*, un organisme depenent del departament de la Seguretat Social del Govern del Regne Unit, pogués administrar qualsevol règim d'ajuts o de pensions específic d'Escòcia.

Una Escòcia més saludable

2.30 La sanitat ha estat un dels problemes persistents d'Escòcia i un obstacle per al progrés general del país. Recentment s'ha arribat a entendre que una sanitat deficient impedeix que Escòcia pugui posar-se nivell de l'actuació d'altres països d'Europa. La competència que Escòcia té en el sistema sanitari i la promoció de la salut es veu limitada per un pressupost general establert pel govern del Regne Unit. Una major devolució, l'autonomia fiscal, permetria a Escòcia major flexibilitat en decidir la quantitat adreçada al sistema sanitari i també decidir com cal finançar aquest sistema.

2.31 La sanitat es troba també molt afectada per les circumstàncies econòmiques. Una major devolució dels mitjans econòmics per fer Escòcia més rica i justa també tindria un impacte notable en la sanitat nacional.

2.32 El Parlament i el Govern escocesos podrien també ser competents en matèries reservades relatives a la salut pública, on s'inclou poder regular les principals professions de l'àmbit sanitari i també la imposició sobre el tabac i l'alcohol.

Una Escòcia més verda

2.33 Escòcia és entre els països més ben situats a Europa per desenvolupar tecnologies renovables i baixes en carboni. Les aigües d'Escòcia són un dels millors llocs per obtenir energia de les ones, del vent i de la marea, i per a la captura i retenció de carboni. La importància d'aquestes tecnologies creixerà en la mesura que es vegi la relació del canvi climàtic amb els recursos energètics.

2.34 Actualment la política energètica és majoritàriament reservada al Govern del Regne Unit, que té en compte les necessitats globals de Gran Bretanya en decidir la política energètica, on s'inclou la política de localització de les inversions en el sector públic. Si hom pensa en el potencial escocès quant a energies renovables i altres energies netes és molt probable que Escòcia pugui resoldre les necessitats energètiques sense l'energia nuclear i sense incrementar els residus radioactius ja existents. El govern del Regne Unit podria prendre decisions diferents en política nuclear per al conjunt del Regne Unit, amb efectes potencials per a la inversió pública en energies alternatives, particularment les renovables. També hi ha una preocupació considerable entre els productors d'energies renovables i d'altres, perquè la política de preus d'accés a la xarxa discrimina contra la producció d'energia a Escòcia, malgrat el seu avantatge comparatiu com a ubicació per a una àmplia gamma de noves tecnologies energètiques. Una major devolució en aquesta àrea, permetria al Parlament i al Govern escocesos prioritzar l'ús òptim dels recursos naturals d'Escòcia pensant en futures fonts d'energia, en millorar l'eficiència d'Escòcia en l'ús de l'energia, i en fer créixer el sector escocès de l'energia ecològica. Una major devolució també aportaria eines clau en la regulació i en la política fiscal necessàries per dur a terme una política energètica efectiva i coherent.

- 2.35 El Parlament i el Govern escocesos podrien també tenir competències en múltiples matèries que podrien permetre a Escòcia el lideratge en una Europa més ecològica. En aquests moments, aquestes matèries es troben repartides entre el Govern escocès i el del Regne Unit. Els ministres escocesos, per exemple, són responsables dels abocaments, però no dels embalatges causa de gran part dels abocaments al país. Una major devolució en aquest àmbit permetria exercir aquestes polítiques de manera coherent amb responsabilitats més definides a favor d'una Escòcia més neta i sostenible.
- 2.36 Una altra àrea important per assolir una Escòcia més ecològica és el transport, on la Unió Europea i els Governos escocès i del Regne Unit comparteixen competències. Una distribució més equilibrada de competències permetria al Govern escocès dissenyar polítiques ecològiques, per exemple, en la regulació del transport marítim de materials de risc o perillosos, i en la regulació mediambiental d'altres formes de transport.
- 2.37 Poder desenvolupar polítiques més ecològiques també té relació amb el medi marítim, on una major devolució de competències en la planificació i la conservació del medi marí que s'estengués a l'espai entre les 12 i les 200 milles des de la costa, permetria enfocar correctament la gestió dels mars que envolten Escòcia. Les noves funcions per al medi marítim podrien combinar-se amb les competències ja existents, com la gestió de la pesca i també qualsevol nova legislació en les competències retornades, tals com la gestió sostenible de la costa escocesa.
- 2.38 El Govern i el Parlament escocesos podrien adquirir també un paper més important per incentivar la responsabilitat dels individus en la gestió dels recursos del planeta, on s'inclou el consum, la protecció de la biodiversitat i els hàbitats naturals. Cal que el Govern disposi d'àmplies competències i facultats per poder treballar en aquest àmbit.

Una Escòcia més qualificada

- 2.39 La formació professional és una competència retornada, però el Govern del Regne Unit sovint dirigeix el disseny de les polítiques d'ocupació i formació professional. Les polítiques d'ocupació i d'ajut al treballador generalment es refereixen a les necessitats de formació professional de tot el Regne Unit. Aquestes polítiques podrien no ser adients si les seves implicacions per Escòcia i les altres administracions retornades no s'han tingut del tot en compte.
- 2.40 El Govern escocès està desenvolupant una estratègia de formació professional per a Escòcia. Algunes de les necessitats són diferents de les de la resta del Regne Unit. Una major devolució de competències en el servei d'ocupació podria fer més coherent la presa de decisions i l'assumpció de responsabilitats en l'ocupació i l'aprenentatge d'habilitats professionals.

Una Escòcia més forta

- 2.41 Segons els acords actuals, les relacions amb la Unió Europea són reservades, ja que formen part de la política d'afers exteriors. Tanmateix, molts aspectes de la Unió Europea tenen relació amb matèries de política interna i moltes d'elles s'han retornat al Parlament escocès. N'és un exemple la competència del Govern escocès en agricultura i pesca a Escòcia, però els ministres escocesos confien en els ministres del Regne Unit perquè negociïn en representació d'ells a Europa. Els ministres escocesos només poden anar a reunions si els ministres del Regne Unit hi estan d'acord, fins i tot quan aquestes reunions són vitals per als interessos escocesos, i rarament se'ls convoca per participar en aquestes reunions.
- 2.42 Mentre Escòcia segueixi dins del Regne Unit, els ministres del Regne Unit seguiran liderant les negociacions a la Unió Europea. En aquesta funció, els ministres del Regne Unit han de considerar els diferents interessos existents a Gran Bretanya en les diverses àrees de l'activitat comunitària, i han d'informar-ne el Parlament de Westminster. Tanmateix, es podria trobar un espai per a l'acord entre el Govern escocès i el del Regne Unit, perquè Escòcia tingués un rol més important en liderar les negociacions on hi hagi en joc interessos vitals per als escocesos, i perquè el Govern del Regne Unit acceptés que el Govern d'Escòcia

tingués un paper més important o decisiu en determinar la postura negociadora del Regne Unit abans i durant les discussions. D'aquesta manera els ministres escocesos serien més tinguts en compte, tot i que no hi fossin en les mateixes condicions que els representants d'altres països europeus. Acords semblants podrien donar-se a les altres administracions retornades com a part d'una reforma més àmplia de la representació del Regne Unit a la Unió Europea.

2.43 Les polítiques del Regne Unit en matèria d'immigració i ciutadania han de reflectir la situació de tota la Gran Bretanya, especialment la del sud-est d'Anglaterra i de Londres. A Escòcia, la situació econòmica, demogràfica i social en relació amb la població i la immigració és diferent. És difícil que Escòcia, dins del Regne Unit, rebi competències en immigració i ciutadania, però augmentar poders per atraure nous immigrants permetria al Govern escocès tractar de forma més adient les necessitats d'Escòcia.

Altres matèries

2.44 La devolució dels mitjans de comunicació de masses permetria al Parlament i al Govern escocesos decidir a favor de la representació dels interessos escocesos en aquests mitjans, alhora que es podria mantenir l'equilibri entre les cadenes. Així mateix, permetria estimular la producció de programació a Escòcia, oferir major cobertura dels afers escocesos i suport a la vida cultural d'Escòcia per mitjà d'aquests productors nacionals.

2.45 El futur de l'Administració pública a Escòcia podria també dependre del Parlament i del Govern escocesos. Així, com l'Administració pública d'Irlanda del Nord, l'Administració escocesa podria dedicar-se al Govern d'Escòcia, alhora que es preservaria i es reforçaria la seva independència i imparcialitat.

2.46 Recuperar les competències en el règim electoral permetria al Parlament escocès assumir poders plens per organitzar les seves eleccions. Podrien dur-se a terme a Escòcia tot tipus d'accions necessàries per millorar el sistema electoral i esmenar-ne els defectes, sense haver de dependre del Parlament i del Govern del Regne Unit.

3 | Una Escòcia independent

Resum

Passar d'una major devolució a la independència suposaria posar fi al poder del Parlament del Regne Unit per legislar per a Escòcia, i a la competència dels ministres del Regne Unit per exercir poders executius a Escòcia. La resta de matèries reservades en la Llei d'Escòcia deixarien de ser vigents i el Parlament i el Govern escocesos serien els responsables de la política nacional i de la internacional, de la mateixa manera que ho són els estats independents de tot arreu, sotmesos a les disposicions dels Tractats de la Unió Europea i altres obligacions procedents dels tractats heretats.

Introducció

3.1 El capítol anterior ha estudiat què suposaria una major devolució de competències al Parlament i al Govern escocesos. Aquest capítol estudia quins passos addicionals serien necessaris per tal que Escòcia avancés cap a la independència plena, com altres països a d'Europa i a d'altres continents. Durant el segle XX es van crear nous estats independents, una gran part d'ells com a resultat de la descolonització i de la desaparició dels antics estats comunistes a l'Europa Central i de l'Est. La independència ha esdevingut per tant una situació constitucional normal per a països com Escòcia a Europa i a tot el món, i la naturalesa i estatus dels països independents, sobirans, són ben assumits.

Escòcia com a nació

3.2 El llarg temps de la unió d'Escòcia amb les altres nacions del Regne Unit es fonamenta en la Unió de Corones de 1603, i les lleis d'Unió de 1707 i de 1801. Aquestes lleis aporten cohesió política i legal a l'actual situació constitucional d'Escòcia, complementada per la subsegüent legislació constitucional, com les Lleis de Reforma (*Reform Acts*), la Llei de Representació del Poble (*Representation of the People Acts*), les Lleis del Parlament (*Parliament Acts*), la Llei de la Comunitat Europea (*European Communities Act*), les Lleis dels drets humans i la llibertat d'informació (*Human Rights and Freedom of Information Acts*) i la Llei d'Escòcia.

3.3 Malgrat la Unió que aquestes lleis varen crear, el dret del poble d'Escòcia a l'autodeterminació segueix existint. La República d'Irlanda i els altres països de l'antic Imperi Britànic escolliren avançar cap a la independència a partir d'acords constitucionals similars. El poble d'Escòcia segueix essent sobirà i té el mateix dret a escollir com vol governar-se que els pobles d'altres nacions que han assolit la independència rere períodes d'unió amb, o dins, altres estats.

3.4 Pel que fa a les lleis fonamentals que cohesionen la Unió, s'ha produït una reforma substancial de la Unió de 1801 amb Irlanda. La Llei de la Unió de 1707 ha originat debat sobre si aquesta s'haurà de canviar o fins i tot revocar. Així i tot, la Unió de Corones de 1603 seguiria fins i tot rere la revocació de la llei de 1707.

3.5 Escòcia és una entitat política i territorial reconeguda, amb un ordenament jurídic propi, fronteres i institucions independents, algunes de les quals retingudes dins la Unió com a condicions per poder entrar i romandre en vigor. No es discuteixen els límits territorials. Caldria establir de manera formal els límits marítims i la plataforma continental, per bé que ja es disposa d'uns principis legals sòlids que permeten fer aquesta delimitació.

3.6 Escòcia, per tant, ja disposa de certs elements essencials que li atorguen categoria d'estat: una extensió territorial acceptada, i una identitat política i institucional reconegudes. El dret a l'autodeterminació dels escocesos existeix sempre, amb independència que escullin un estat independent i sobirà o que escullin seguir essent membres del Regne Unit com en el present, amb o sense avenços en el sistema de la devolució.

El Parlament escocès en una Escòcia independent

- 3.7 Per tal que Escòcia assoleixi la plena independència, cal que el Parlament del Regne Unit deixi de legislar sobre Escòcia i que el govern del Regne Unit deixi d'exercir-hi el poder executiu. Si es donessin aquestes condicions, el Parlament i el Govern escocesos podrien assumir totes les competències, deures i responsabilitats que corresponen als estats sobirans d'acord amb el dret internacional.
- 3.8 La renúncia a les competències per part del Parlament del Regne Unit requeriria una llei elaborada a Westminster, en virtut de la qual excludria Escòcia de la seva competència territorial i reconegués l'estatus d'Escòcia com a estat sobirà independent. En conseqüència, la composició de la Cambra dels Comuns (*House of Commons*) hauria de canviar per eliminar la representació dels territoris escocesos. El resultat de les negociacions prèvies a la transició vers la independència entre el Govern escocès i el del Regne Unit quedaria reflectit a través de noves disposicions en la llei esmentada i en legislació del Parlament complementària.
- 3.9 La legislació escocesa sobre el traspàs de competències i l'assoliment de la independència requeririen restablir el Parlament escocès sobre una base diferent de la d'una llei del Parlament del Regne Unit com és la Llei d'Escòcia de 1998, per bé que no caldria canviar allò fonamental del marc fixat en aquesta, que el país va legitimar per ampli consens sobre el treball de la Convenció Constitucional Escocesa (*Scottish Constitutional Convention*) i el referèndum de 1997. La condició de membres, el sistema electoral, l'estructura i el procediment de la cambra i de la comissió, els reglaments i els procediments legislatius podrien mantenir la forma actual. En altres aspectes, per exemple els referents a la revisió judicial de la legislació per adaptar-la als drets humans, caldrien disposicions per reflectir les noves circumstàncies de la independència.
- 3.10 De manera similar, les disposicions actuals dins la Llei d'Escòcia per a un braç executiu també servirien com a model inicial per al govern d'una Escòcia independent. L'estructura del Primer Ministre (*Prime Minister*), del consell executiu o consell de ministres (*Cabinet*) i *Junior Ministers*, i dels *Law Officers*, i el marc de llurs competències i responsabilitats enfront del Parlament, proporcionaria un arranjamnt institucional útil, tot i que caldria revisar àmpliament la legislació que cohesiona la Unió.
- 3.11 Els òrgans de justícia i el sistema judicial escocesos seguirien com fins ara, però els recursos d'apel·lació ja no anirien més enllà dels tribunals escocesos, ni a la Cambra dels Lords (*House of Lords*), ni al Consell Privat de la Reina (*Privy Council*), o (si s'escau) al Tribunal Suprem del Regne Unit (*United Kingdom Supreme Court*). Així, caldria veure quins són els objectius en la revisió judicial, tant pel que fa als poders legislatius del Parlament escocès com respecte dels poders executius dels ministres. Caldria també arribar a acords per assegurar la independència permanent del sistema judicial.
- 3.12 Amb la independència, el Govern escocès assumiria dels ministres del Govern del Regne Unit competència ministerial plena sobre les àrees actualment reservades, a més dels poders que tenen sobre les àrees retornades, i respondria davant del Parlament escocès de l'exercici de les seves responsabilitats. També caldria veure quina ha de ser l'estructura dels ministeris i de l'Administració pública per assistir en les funcions addicionals i fer els arranjaments necessaris perquè el Parlament pugui exercir la funció de control. Això podria suposar una certa expansió o reorganització de les funcions actuals dins del Govern escocès, així com dins de l'estructura de la comissió i altres departaments de Holyrood.
- 3.13 Caldria decidir sobre el futur dels organismes transfronterers o dels ens estatals a Escòcia per assegurar una cooperació efectiva i continuada, alhora que es traspassen aquests cossos, en tant que operatius a Escòcia, al Parlament i el Govern escocès, amb la finalitat d'atribuir-los les competències que els corresponen i controlar el funcionament democràtic de l'exercici de la seva activitat a Escòcia. També caldria estudiar els salaris, i els termes i condicions laborals del personal al servei dels organismes transfronterers, així com els acords salarials actuals pactats per a tot el Regne Unit.

Negociacions amb el govern del Regne Unit i altres governs.

- 3.14 La transició a la independència requeriria que el Govern escocès i el Govern del Regne Unit negociessin sobre els termes de la independència i els arranjaments per a la transició. Aquestes negociacions haurien de tractar sobre com compartir els actius i els passius del Regne Unit entre la resta de parts del Regne Unit i l'Escòcia independent. En les negociacions es tractarien qüestions com la quota de deute nacional, l'assignació dels béns reservats, entre ells les reserves oficials del Regne Unit, la BBC, les delegacions a l'estranger de la *Foreign Office*; les futures obligacions en les pensions del sector públic i els ajuts de la seguretat social; la divisió del patrimoni de defensa i l'equipament de les forces armades.
- 3.15 Caldria pensar mecanismes per tractar àrees d'interès comú, com la successió monàrquica (atès que la Unió de Corones de 1603 seguiria vigent). Caldria arribar a acords pel que fa a la situació dels individus a les àrees reservades de l'Administració pública, en concret sobre les opcions d'aquells que es troben a les forces armades, al servei diplomàtic i a l'Administració pública interna i a l'Administració d'Hisenda i de Duanes. També caldria negociar els termes referents a les fronteres de l'Escòcia independent, en concret en relació amb la plataforma continental, però dins del respecte als principis de les lleis internacionals en aquestes matèries.
- 3.16 Molt probablement aquestes matèries requereixin arribar a un acord general entre el Govern del Regne Unit i el Govern escocès, dins el marc de legislació aprovada tant a Westminster com a Holyrood, per tal que ambdós òrgans legislatius puguin debatre i fixar acords que facin referència a matèries que afecten Escòcia i la resta del Regne Unit.
- 3.17 Al començament del procés de negociació, possiblement caldria arribar a una entesa per a l'arbitratge de conformitat amb els principis del dret internacional en aquells punts sobre els quals no es pugui assolir el consens.
- 3.18 També caldria negociar sobre els termes de la continuïtat d'Escòcia (i de la resta del Regne Unit) dins la Unió Europea i els altres ens internacionals als quals Escòcia actualment pertany com a nació dins del Regne Unit. En aquestes negociacions hi haurien de prendre part el Govern escocès i el Govern del Regne Unit, comptant amb la cooperació de socis internacionals.

Conseqüències de la independència

- 3.19 La principal conseqüència de la independència seria que el Parlament i el Govern escocesos assumirien competència en les àrees reservades al Parlament i al Govern del Regne Unit. La intensitat del canvi dependria de quin hagi estat el grau de devolució de competències amb anterioritat, en concret d'aquelles que s'han tractat al capítol precedent. Tanmateix, una Escòcia independent també seria competent per actuar en l'àmbit de la macroeconomia, de la defensa i dels afers exteriors, una actuació que no seria possible dins del Regne Unit.

Afers exteriors

- 3.20 Una Escòcia independent seria reconeguda com a estat per la comunitat internacional. Podria exercir la política exterior pròpia per promoure en l'àmbit internacional els interessos d'Escòcia, i associar-se amb altres estats en condicions d'igualtat. Podria negociar la pertinença com a membre a les organitzacions internacionals, i entrar-hi i sortir-ne com ho fan les altres nacions independents.
- 3.21 Una Escòcia independent seguiria dins de la Unió Europea i n'acceptaria les càrregues i compliria les obligacions de ser-ne membre. Rere les negociacions sobre les condicions de la pertinença, la situació d'Escòcia seria com la d'altres estats membres de la Unió Europea. Com a membre de ple dret, tindria els drets normals de representació a les institucions europees, amb un estatus igual al dels altres estats membres. Per exemple, podria tenir una representació al Parlament Europeu semblant a la de Dinamar-

ca, amb 14 membres, més que els actuals set membres que representen Escòcia (que poden reduir-se a sis). Escòcia estaria vinculada a les lleis de la Unió Europea, però en un pla d'igualtat en l'actuació amb els altres estats membres. Els interessos d'Escòcia com a estat membre estarien adientment representats en el Consell de Ministres i en el Consell d'Europa, i la transposició de les directives i normatives europees a la llei interna es faria tenint en compte els seus efectes a Escòcia.

3.22 Amb la independència, Escòcia esdevindria membre de ple dret de les Nacions Unides, i altres organismes internacionals, entre ells la Commonwealth, l'Organització Mundial de la Salut, l'Organització per la Cooperació Econòmica i el Desenvolupament i l'Organització Mundial del Comerç. Es faria escoltar en l'escenari internacional, i la gent d'Escòcia podria exposar la seva visió pel que fa als problemes a què el món s'enfronta en l'actualitat i els ministres escocesos podrien defensar els interessos escocesos en les negociacions internacionals que afecten Escòcia directament (per exemple, sobre el comerç internacional).

Defensa

3.23 Una Escòcia independent podria també fer-se sentir i contribuir per ella mateixa en l'àmbit de la defensa. Escòcia se sent orgullosa de la seva tradició militar representada en els històrics regiments escocesos i en les bases per a l'exèrcit de terra, de mar i d'aire que durant molts anys han allotjat les forces armades del Regne Unit. Amb la independència, Escòcia podria decidir si continua essent membre de l'OTAN, o opta, com Irlanda i Suècia, per una defensa fora d'una aliança amb armes nuclears però dins d'altres cossos de cooperació, com l'Organització per la Seguretat i la Cooperació a Europa, la Unió de l'Europa Occidental, i el programa de la Societat per la Pau. Una Escòcia independent també hauria de plantejar-se el paper i la importància de les seves forces armades, i podria escollir prioritzar el manteniment de la pau internacional i les missions d'ajut humanitari. Amb la independència, el poble d'Escòcia i el Parlament i el Govern escocès podrien dir la darrera paraula sobre aquests temes i decidir si les seves forces armades han de participar en accions militars, com en el cas d'Irak.

3.24 Una Escòcia independent podria accedir al Tractat de no Proliferació Nuclear com a Estat sense armes nuclears, de manera que Escòcia no podria aleshores posseir armes nuclears. Els submarins amb armes nuclears de la *Royal Navy* haurien d'abandonar Escòcia i instal·lar la seva base en un altre lloc. Si la resta del Regne Unit seguís posseint armes nuclears, aquesta seria una qüestió sobre la qual l'altre estat hauria de decidir.

Els països de Gran Bretanya com a Regnes Units i socis europeus

3.25 Amb la independència, Sa Majestat la Reina seguiria sent la Cap d'Estat a Escòcia. L'actual Unió parlamentària i política de Gran Bretanya i Irlanda del Nord esdevindria una Unió monàrquica i social –Regnes Units i no Regne Unit– basada en una relació forjada per primera vegada l'any 1603 per mitjà de la Unió de les Corones.

3.26 Dins el marc d'aquesta relació, moltes iniciatives culturals, socials i polítiques tindrien continuïtat i molt probablement l'Escòcia independent i la resta del Regne Unit intentarien mantenir les associacions i els serveis transfronterers. Com a membres de la Unió Europea, ambdós tindrien ple accés als mercats respectius. Un Govern escocès independent podria també intentar intensificar les ja estretes relacions de treball dins del Regne Unit actual i amb la República d'Irlanda, i podria seguir associada i cooperar amb aquests estats per mitjà d'un Consell Britànic-Irlandès (*British-Irish Council*), del qual se'n fa una exposició més detallada en el capítol següent.

3.27 Que Escòcia assolís la independència durant el segle XXI mostraria que existeix una interdependència creixent en aquestes illes i, d'una manera més àmplia, arreu d'Europa.

4 | Els canvis en la constitució de les Illes Britàniques

Resum

S'està produint un canvi en la naturalesa de la constitució del Regne Unit. Hi ha hagut avenços històrics a Gal·les i a Irlanda del Nord, i el Govern del Regne Unit ha publicat propostes per avançar en la governança del Regne Unit. Escòcia, com a part del Regne Unit o com a estat independent, hauria de seguir exercint un paper de lideratge amb els veïns, i aprofitar l'oportunitat per millorar els mecanismes de cooperació entre els governs del Regne Unit i amb la República d'Irlanda.

Introducció

- 4.1 Els canvis significatius en l'organització política del Regne Unit van començar el 1997 amb els referèndums per la devolució a Escòcia i a Gal·les, seguits de la reforma de la Cambra dels Lords, la devolució i un alcalde escollit per elecció directa a Londres, i la incorporació de la Convenció Europea sobre Drets Humans al dret intern. Recentment s'han produït més progressos històrics a la nova Llei del Govern de Gal·les de 2006 (*Government of Wales Act*); el canvi de l'administració en l'Assemblea de Gal·les (*Welsh Assembly Government*) i la restitució del Parlament a Irlanda del Nord. El Govern del Regne Unit ha publicat ara un Llibre Verd (*Green Paper*), 'The Governance of Britain', on proposa la reforma constitucional del Regne Unit com un tot.
- 4.2 Aquests avenços indiquen que el procés de canvi constitucional iniciat el 1997 no s'ha interromput. Les eleccions celebrades recentment a Escòcia, a Gal·les i a Irlanda del Nord han demostrat que es compta amb suport públic per replantejar la constitució del Regne Unit. Per altra banda, la formació de nous governs a les tres administracions retornades ha assenyalat la necessitat de mecanismes formals que permetin als governs treballar junts dins del Regne Unit i amb la República d'Irlanda.

La naturalesa actual del Regne Unit

- 4.3 Actualment hi ha al Regne Unit tres administracions retornades –Escòcia, Irlanda del Nord i Gal·les– cadascuna amb diferents poders i competències, i partits polítics o coalicions al govern diferents dels del Govern del Regne Unit, i també diferents entre elles. També hi ha una assemblea i un alcalde escollits per elecció directa a Londres, si bé cap altra regió d'Anglaterra ha escollit tenir aquest tipus d'assemblea.
- 4.4 El Regne Unit no ha desenvolupat una devolució tradicional o un model federal, en què cadascuna de les unitats que constitueixen l'estat té poders i responsabilitats similars, amb un únic paquet de competències traspassades des dels poders legislatius i executius centrals. L'enfocament en el Regne Unit, a voltes conegut com a devolució asimètrica (una expressió també aplicada al sistema espanyol), reconeix la diferent naturalesa i història de cadascun dels països. Tanmateix, porta a anomalies entre les regions i a incoherències, entre elles la qüestió West Lothian, que apareix degut a la devolució legislativa a Escòcia (un Parlament retornat amb facultat per aprovar les lleis pròpies), però no hi ha res específicament per a Anglaterra.
- 4.5 Els avenços esdevinguts a Irlanda del Nord i la nova Llei del Govern de Gal·les del 2006, així com els resultats electorals a Escòcia, indiquen que la tendència al Regne Unit és molt probablement vers una major devolució per part del Govern i del Parlament del Regne Unit cap a les administracions retornades. Tanmateix, aquests avenços no han anat encara acompanyats de cap devolució a o per a Anglaterra.
- 4.6 Cal també pensar en el desenvolupament de la Unió Europea, en el si de la qual els estats sobirans cedeixen part de llur sobirania per defensar objectius concrets, per exemple un mercat únic. Aquesta anàlisi també podria aplicar-se als estats federals, en els quals les parts que constitueixen la federació han arribat

a un acord sobre els poders del govern central. Aquesta visió no ha estat en general aplicada a les institucions del Regne Unit. És a dir, Anglaterra, Escòcia, Gal·les i Irlanda del Nord, ja que no s'ha considerat que s'hi unien com a nacions sobiranes per formar el Govern i el Parlament del Regne Unit, sinó que, per contra, el procés de descentralització de poders i responsabilitats en la Unió integradora que creà el Regne Unit s'ha vist i descrit com a devolució. Probablement, assumir la sobirania serà més fàcil com més siguin les competències retornades o si el Regne Unit evolucionés per esdevenir una lliure associació d'estats (i regions) a les Illes de Gran Bretanya i Irlanda.

El Llibre Verd del Regne Unit

4.7 El 3 de juliol de 2007, el Govern del Regne Unit va publicar un Llibre Verd sobre la constitució del Regne Unit, que té per títol *'The Governance of Britain'*.

El document té quatre objectius:

- reforçar la democràcia, incrementar l'orgull en la participació en tots els àmbits,
- delimitar el paper del govern local i del govern central;
- reequilibrar el poder entre l'executiu i el legislatiu, per tal que aquest tingui més poder per controlar l'activitat del govern; i
- treballar amb el poble britànic per reforçar el sentiment de "britanitat" (britishness) i iniciar un debat inclusiu sobre el futur de la constitució del Regne Unit.

Aquests objectius es desenvolupen al llarg de quatre capítols:

- limitar el poder executiu: inclou proposar el traspass de prerrogatives al Parlament, entre les quals hi ha el desplegament de tropes a l'estranger, la ratificació de tractats i la dissolució del Parlament;
- incrementar la responsabilitat de l'executiu especialment en les àrees de seguretat i intel·ligència, i estadístiques i despesa. Aquest capítol també tracta el paper dels nous Ministres per a les regions;
- reforçar la democràcia. Aquest capítol discuteix la reforma de la Cambra dels Lords i de la Cambra dels Comuns, la democràcia directa, i alguns aspectes de la devolució; i
- el futur de Gran Bretanya: el ciutadà i l'Estat, on s'estudia la identitat nacional i es desenvolupa una declaració dels valors britànics.

4.8 Moltes de les àrees tractades en el Llibre Verd afecten directament Escòcia. Algunes tenen a veure amb competències retornades, com la d'exercir la prerrogativa de gràcia. D'altres, si bé reservades, també afecten Escòcia directament, per exemple el futur de l'Administració pública i la reforma de la Cambra dels Lords. El debat nacional sobre els valors britànics és també una proposta que afecta directament Escòcia, encara que a Escòcia aquest debat també afectarà els valors que contribueixen a una identitat escocesa ressurgent, així com els valors britànics que predominaran a tots els altres llocs al Regne Unit.

4.9 Altres apartats del document afecten principalment Anglaterra i Gal·les, però tenen paral·lelismes amb Escòcia. Entre elles, el paper del Fiscal General (*Attorney General*), el nomenament de càrrecs en el sistema judicial, i el reforçament de la democràcia local i nacional. En molts d'aquests àmbits, Escòcia ja ha avançat respecte d'Anglaterra i de Gal·les, i hi ha exemples importants de la pràctica escocesa dels quals el Govern del Regne Unit podria aprendre, per exemple en el tractament de les peticions al Parlament escocès, o en la recollida de dades de les parts interessades per part de les comissions parlamentàries escoceses durant el curs de les Propostes de llei.

4.10 Hi ha també propostes sobre l'administració de les funcions del Govern del Regne Unit, tals com la consulta sobre el discurs de la Reina i els debats parlamentaris anuals sobre els objectius dels departaments del Govern del Regne Unit. Aquestes propostes podrien ser models útils per al Govern escocès, i podrien suposar un mecanisme per a la contribució del govern escocès en la formulació de polítiques del govern del Regne Unit en les àrees no retornades que tenen incidència a Escòcia.

4.11 El Llibre Verd no enfoca des d'un punt de vista del Regne Unit les matèries que apareixen en aquest document: major desenvolupament de la devolució a Escòcia, o a d'altres parts del Regne Unit (per exemple, no es parla de la qüestió West Lothian). El llibre referma els actuals acords constitucionals per al Regne Unit, i també la sobirania del Parlament del Regne Unit.

4.12 El Govern escocès formularà una resposta detallada al Govern del Regne Unit respecte de les seves propostes en el moment oportú. També caldrà plantejar-se amb el Govern del Regne Unit com coordinar i contribuir al debat nacional que es proposa tenir sobre aquest Llibre Verd.

Comissions ministerials conjuntes

4.13 Els resultats electorals d'enguany a les administracions retornades han destacat que calen mecanismes formals estables perquè els governs del Regne Unit puguin cooperar. Els acords per a la cooperació del Memoràndum de l'Entesa (*Memorandum of Understanding*), al capdavant del qual hi ha la Comissió Ministerial Conjunta (*Joint Ministerial Committee*), varen partir de la devolució. La Comissió fou creada amb la finalitat d'establir un espai de diàleg per als ministres del Regne Unit i els ministres de les administracions retornades amb la finalitat de discutir matèries que els afectaven a tots. Es reuneix en forma plenària i s'organitza en subcomissions.

4.14 En el futur la Comissió Ministerial Conjunta podria ser un mitjà per coordinar l'activitat política i la consulta formal entre ministres i funcionaris, i altres comunicacions. El Govern escocès proposaria treballar amb el govern del Regne Unit i les altres administracions retornades per afermar els fonaments de la Comissió Ministerial Conjunta. D'aquesta manera es podria restablir la forma plenària de la Comissió i plantejar-se traslladar aquesta forma a diverses subcomissions per poder treballar els temes amb més profunditat. La Comissió Ministerial Conjunta podria també assegurar-se que el '*Memorandum of Understanding*' i altres acords bilaterals constitueixin un marc de treball estable per al treball conjunt dins del Regne Unit.

El Consell Britànic-Irlandès

4.15 També hi ha espai per a una cooperació més estreta amb la República d'Irlanda, així com dins del Regne Unit. El Consell Britànic-Irlandès (*British-Irish Council*), en establir-se el 1998 a l'empara dels Acords de Divendres Sant (*Good Friday Agreement*), ja disposa d'un fòrum per al treball conjunt en diversos àmbits, entre ells els transports, el medi ambient, la demografia, l'e-salut, l'economia del coneixement, el turisme, la inclusió social, la drogodependència, les minories, i les llengües minoritàries. Escòcia dirigeix el treball sobre demografia i codirigeix amb Gal·les en l'àmbit de la inclusió social, i ha demanat poder dirigir una futura subcomissió sobre transmissió d'energia. S'ha encarregat a la secretaria del Consell revisar i renovar el treball d'aquest i elaborar un informe per a una cimera que se celebrarà a finals del 2007 o principis del 2008. Podria tractar-se d'un programa de treball expandit o revisat beneficiós per a les administracions membres del Consell.

4.16 El Govern escocès proposa treballar amb tots els membres —el Govern del Regne Unit, les administracions retornades, els territoris de la Corona a l'Illa de Man, Guernsey i Jersey, i el govern de la República d'Irlanda— per assegurar-se que el Consell Britànic-Irlandès esdevé un espai de diàleg adient per a la cooperació a les administracions de Gran Bretanya i d'Irlanda. Una oportunitat primerenca per al Govern escocès per progressar en aquest avenç arribarà quan aquest aculli una futura cimera del Consell Britànic-Irlandès el 2008.

4.17 Els acords actuals reuneixen dos estats sobirans, tres nacions retornades, i tres territoris de la Corona, amb la finalitat de cooperar en temes que els afecten a tots. Aquests acords de treball conjunt podrien ser un model per a la futura cooperació entre Gran Bretanya i Irlanda que, rere la independència d'Escòcia, reuniria tres estats sobirans, entre ells Escòcia, i la resta del Regne Unit, les nacions retornades i els territoris de les illes. Es disposaria d'un mecanisme formal perquè els governs de Gran Bretanya i Irlanda treballin junts per completar altres relacions continuades a les illes en els àmbits social i cultural, així com continuar amb la Unió de Corones.

5 | Legislació i referèndums

Resum

Una major devolució o la independència requeririen nova legislació, possiblement tant a Westminster com a Holyrood. Una devolució substancialment més completa probablement requeriria –i la independència sense cap mena de dubte– el consentiment del poble escocès expressat en referèndum. Aquest tipus de votació, malgrat no ser constitucionalment vinculant, s'ha assumit com la forma correcta per determinar el futur d'Escòcia. Cal, per tant, estudiar quines són les fórmules legislatives adients per aquest tipus de votacions, i veure de quina manera el Parlament escocès pot impulsar un referèndum.

Introducció

5.1 Una major devolució o la independència per a Escòcia requeririen més legislació, sigui d'acord amb les disposicions ja existents a la Llei d'Escòcia, o per mitjà de noves lleis del Parlament escocès i del Regne Unit. La via legislativa a escollir dependria de l'opció a assolir. Caldria que el poble escocès estigués d'acord amb la independència, i caldria un referèndum que permetés al poble escocès expressar la seva opinió, i posteriorment caldria aprovar lleis al Regne Unit i a Escòcia.

Opcions legislatives per ampliar la devolució

5.2 Com ja s'ha dit més amunt, la Llei d'Escòcia conté mecanismes que permeten incrementar la competència legislativa al Parlament escocès. Aquest increment també es pot assolir per mitjà de legislació del Regne Unit, previ acord del Parlament escocès d'acord amb la Convenció Sewel. És important tenir en compte que, fos quina fos l'opció escollida, caldria l'acceptació tant per part del Parlament escocès com del Regne Unit.

5.3 Cal estudiar si qualsevol de les opcions per ampliar la devolució, o una combinació d'elles, requeriria o es veuria afavorida pel consens del poble atorgat en referèndum. El referèndum de 1997 fou sobre els fonaments de la devolució, a partir de propostes presentades en un Llibre Blanc (*White Paper*). La Llei d'Escòcia (com ja s'ha dit) preveu que es pugui ampliar la devolució sense que calguin lleis primàries, i no al·ludeix a la necessitat d'un referèndum. D'altra banda, el referèndum de 1997 contenia una segona qüestió sobre els poders impositius, cosa que suggereix que certs poders són prou rellevants com per requerir el consentiment específic del poble escocès. Tanmateix, el vot sobre el poder per variar els impostos es basava més en un principi general que en una proposta específica. La Llei del Govern de Gal·les de 2006 autoritza el referèndum per confirmar l'ampliació de les competències retornades al Parlament gal·lès, però això parteix d'un acord constitucional molt diferent, ja que afecta la competència legislativa d'aquell parlament.

5.4 Fins quan ni una sola mesura per ampliar la devolució requereix un referèndum, una revisió extensa de l'acord de devolució podria sotmetre's a referèndum. Una decisió sobre si caldria o no un referèndum per ampliar la devolució requeriria tenir en compte la diversitat i la naturalesa de les propostes i l'opinió de la gent, i aquesta decisió només podria prendre's quan aquestes propostes sorgissin.

Opcions legislatives per a la independència

5.5 Que Escòcia assolís la independència suposaria un canvi fonamental en l'estatus polític del país, amb implicacions per als països socis en el Regne Unit actual. Hi ha consens general sobre la necessitat que tot el poble escocès manifesti el seu consentiment per mitjà d'un referèndum.

- 5.6 Caldria estudiar la temporització i la pregunta a formular, així com la base legislativa. Hi ha diverses preguntes possibles a formular en un referèndum sobre la independència, per exemple, sobre el consentiment per negociar, o el consentiment per pactar una llei o tractat amb el govern del Regne Unit. Algunes d'aquestes preguntes només podrien fer-se en un moment determinat: el consentiment per negociar hauria de cercar-se abans de qualssevol negociacions; el consentiment per un Tractat o Llei d'Independència només podria sol·licitar-se després que els termes del Tractat haguessin estat negociats o que la llei hagués estat aprovada.
- 5.7 El referèndum per la devolució és un model útil per altres referèndums, també per al de la independència. Aquest referèndum va oferir al poble d'Escòcia l'oportunitat de votar sobre el principi de la devolució basat en les propostes establertes en un Llibre Blanc, abans que s'haguessin fixat les disposicions detallades de la Llei d'Escòcia. Representava un manament clar al govern laborista per seguir endavant amb la Llei d'Escòcia de 1998 i amb l'establiment del Parlament escocès.
- 5.8 Es podria dissenyar un referèndum amb més d'una opció, que permetés a l'electorat escocès escollir entre la independència, la situació actual, i increments significatius de devolució. Tanmateix, no hi ha una proposta prou ben elaborada per ampliar la devolució que permeti un referèndum amb opcions múltiples i que aparegui com una opció realista en aquest escenari. El disseny d'aquest referèndum plantejaria qüestions tècniques sobre la forma de valorar el suport per cada opció, per exemple l'ordre en les opcions. Malgrat aquestes consideracions, les propostes pel referèndum d'opcions múltiples podrien esdevenir una opció factible durant el diàleg nacional.
- 5.9 Quant a la competència legislativa, podria celebrar-se un referèndum basat en l'autoritat d'una llei del Parlament escocès, que dependria d'una disposició concreta dins el Projecte de llei per al referèndum, o qualssevol acords presos respecte de la competència del Parlament abans que el Projecte de llei sigui presentat. La legislació per a un referèndum també podria aprovar-la el Parlament del Regne Unit, probablement per mitjà de la consulta al Parlament escocès sobre els seus punts de vista. La llei regularia amb detall la celebració d'un referèndum, i establiria la pregunta i altres acords, o apoderaria els ministres del Regne Unit i d'Escòcia per elaborar legislació secundària sobre aquests detalls en data posterior. També es podria establir un mecanisme similar al de la Llei del Govern de Gal·les de 2006 que apoderés el Parlament i el Govern escocès (o només el Parlament) per convocar un referèndum quan ho decidissin, en lloc de deixar-ho a mans dels ministres escocesos o del Regne Unit perquè fessin propostes. A l'Annex B es presenta un esborrany del Projecte de llei.
- 5.10 Tret que la llei disposi de manera diferent, una proposta de referèndum es té normalment per acceptada si rep una majoria simple de vots de la meitat més un. En alguns referèndums s'exigeix un resultat més ampli, per exemple un percentatge superior de vots a favor o (com en el referèndum escocès per la devolució de 1979) un cert percentatge de suport per part dels que tenen dret a vot. Per bé que les qüestions formulades per a un referèndum sobre la independència es podrien veure més transcendents que les dels referèndums anteriors, l'objectiu és permetre al poble escocès expressar el seu punt de vista. Una major exigència en els resultats podria enfosquir la claredat d'aquests i es podria veure com una manera arbitrària de frustrar la voluntat dels votants, com succeí amb els resultats exigits per al referèndum per la devolució de 1979.
- 5.11 S'ha suggerit que podria haver-hi dos referèndums sobre la independència: un, per autoritzar el Govern escocès a negociar, i tot seguit les lleis d'independència s'haurien d'aprovar pels Parlaments d'Escòcia i del Regne Unit. Un segon referèndum admetria la importància de la decisió d'Escòcia de ser independent i de permetre al poble escocès dir la darrera paraula sobre la qüestió. Per altra banda, hi ha raons importants contràries a un enfocament d'aquest tipus. Un referèndum sobre la independència podria aportar al Govern i al Parlament escocesos claredat sobre el desig del poble que Escòcia esdevingui un estat independent. La possibilitat de celebrar un segon referèndum podria reduir la certesa de l'elecció en enfrontar el poble al referèndum, i reduir l'impacte de la decisió que ha pres. Com a òrgan legislatiu de representació democràtica, el Parlament escocès podria fer la voluntat del poble de concloure els acords per assolir la independència.

Esborrany del Projecte de llei de referèndum

1. La forma i el contingut del referèndum dependria del que es proposés al poble escocès, i seria en ella mateixa una matèria per al debat. A l'Annex B es presenta un esborrany del Projecte de llei per mostrar la forma que la legislació adoptaria per a un referèndum sobre si el poble escocès autoritza el Govern escocès a negociar els termes per la independència escocesa amb el Govern del Regne Unit.
2. La proposta en l'esborrany del Projecte de llei és:
El govern escocès hauria de negociar un acord amb el govern del Regne Unit per tal que Escòcia esdevingui un estat independent. La proposta pretén deixar clar que el nou acord no pretén simplement transferir més poders al Parlament i al Govern escocesos, sinó que es proposa la independència total. El que es pretén és oferir una visió clara per part de la gent d'Escòcia sobre la independència i que del resultat se'n despendrà una ordre explícita per negociar. L'esborrany del projecte assumeix que guanyar la votació per majoria simple és un requisit.
3. La competència del Parlament escocès per elaborar una llei de referèndum dependria de quina fos exactament la proposta en el Projecte de llei, o dels acords a què es pogués arribar sobre la competència del Parlament abans que el Projecte de llei fos presentat. En aquests moments la constitució és matèria reservada, però es pot argumentar que l'àmbit d'aquesta reserva no inclou la competència sobre el govern d'Escòcia per entrar en negociacions per la independència amb el govern del Regne Unit. Caldria una acció legislativa tant a Holyrood com a Westminster per assolir la independència per a Escòcia o per transferir competència substantiva en matèries reservades.
4. L'esborrany també conté disposicions per regular sobre:
 - el calendari electoral per al referèndum;
 - quines persones tenen dret a vot; i
 - les normes detallades per conduir el referèndum, des de l'inici de la campanya fins les eleccions i la publicació dels resultats.
5. Al referèndum escocès per la devolució del 1997, el dret a vot es basava en la residència a Escòcia, igual que per a les eleccions al govern local. El projecte de llei segueix aquest model i no intenta definir categories de gent de fora d'Escòcia que poden votar en el referèndum, ni intenta excloure de les eleccions cap resident a Escòcia. El Projecte de llei pensa en una Escòcia independent basada en l'entitat territorial i política d'Escòcia, no en el lloc de naixement, ni en l'ètnia a la qual es pertany.

6 | Un Diàleg Nacional

Resum

Aquest document és el primer pas en un diàleg nacional en tots els àmbits sobre el futur d'Escòcia. Mitjançant el diàleg el poble escocès podrà plantejar-se totes les opcions per al futur del país i decidir a partir d'informació suficient. Aquest document convida els escocesos i les escoceses a participar en el diàleg nacional i a suggerir com s'ha de dissenyar aquest diàleg per tal d'assegurar la major participació possible.

Introducció

6.1 L'actual govern escocès creu que el millor futur per a Escòcia és esdevenir un país sobirà i independent com molts altres països europeus. Tanmateix, aquesta és una decisió que només el poble d'Escòcia pot prendre per a ell mateix, a partir de tots els raonaments aportats per a la independència i per comparació amb altres formes de canvi constitucional. El Govern escocès es compromet, per tant, a un diàleg nacional sobre el futur d'Escòcia, que permetrà que es discuteixin totes les opcions de governança per al país i que la discussió sigui entre la gent d'Escòcia.

La necessitat del Diàleg Nacional

6.2 Ja fa deu anys del referèndum sobre la devolució, i vuit anys des que s'establí el Parlament escocès. Tal i com s'exposa en aquest document, hi ha hagut significatius avenços constitucionals a Gal·les i a Irlanda del Nord, i el Govern del Regne Unit ha presentat darrerament propostes per al canvi. I encara més, la majoria dels membres del Parlament escocès elegits en les eleccions d'aquest any varen expressar clarament la seva voluntat en manifestos que defensaven una major devolució de competències per a Escòcia. Els fets des d'aquelles eleccions han mostrat les limitacions de l'actual acord, per exemple en la manera de conduir-se les eleccions.

6.3 Vuit anys d'experiència en el funcionament d'una administració retornada per a Escòcia ha donat al Parlament i al Govern escocesos una experiència considerable respecte de les seves funcions, i respecte de les limitacions dels acords actuals. S'han produït algunes ampliacions a les competències retornades, però la majoria de les ampliacions han estat ben minses en relació amb l'àmbit afectat. Hi ha, per tant, bones raons per revisar ara l'acord constitucional que s'inclou a la Llei d'Escòcia.

6.4 Tanmateix, no hi ha consens sobre quins són els següents passos a realitzar per avançar en la situació política d'Escòcia, i els partits electes al Parlament escocès varen presentar diverses propostes. També és clar que cal el suport del poble escocès per fer canvis per al futur. Per aquest motiu, el Govern escocès proposa un diàleg nacional per permetre que la gent d'Escòcia estudiï i compregui les opcions que té i decideixi el seu futur.

L'abast del diàleg nacional

6.5 El Govern escocès es planteja un diàleg nacional sobre totes les possibilitats de canvis a l'actual acord per a Escòcia. El diàleg nacional aportarà prou informació per optar per la independència o altres possibilitats de canvi en la seva organització política. El Govern escocès defensaria la independència i buscaria suport per a un referèndum, però també oferiria al poble escocès les raons a favor d'altres canvis constitucionals partint d'exemples amb casos que permetin comprovar els beneficis de cadascuna de les opcions. Altres partits polítics, grups i individus amb punts de vista diferents entrarien de ple en el diàleg.

6.6 A la fi del diàleg, el Govern escocès preveu que Escòcia haurà d'escollir entre:

- seguir amb l'acord actual sense canvis o amb canvis mínims;
- ampliar les competències retornades a Escòcia en àrees que s'hauran determinat durant el diàleg nacional; o
- fer passos per permetre que Escòcia esdevingui un país independent.

Una invitació per prendre part en el Diàleg Nacional

6.7 La rellevància de les qüestions plantejades en aquest diàleg nacional requereix la participació més àmplia possible, i el Govern escocès pretén que el major nombre de persones a Escòcia hi prengui part.

6.8 Com a primer pas, el Govern escocès convida la gent a afegir-se al diàleg nacional. El Govern escocès cerca el compromís dels grups, de les organitzacions i dels individus per participar en el diàleg nacional, i que indiquin quines contribucions voldrien fer al debat. També serien benvingudes les mostres d'interès per part de les persones que vulguin seguir i mantenir-se en contacte amb el debat. Les persones que es comprometin o que expressin interès rebran informació sobre els avenços significatius en el diàleg nacional.

6.9 Atesa la importància d'aquest diàleg, i la rellevància del compromís, el Govern escocès també voldria rebre opinions referents a la forma d'elaborar les qüestions, els materials i els debats dins el marc del diàleg per tal d'assegurar la màxima participació. Les possibles vies de participació són:

- mítings i actes públics per tota Escòcia, amb el Primer Ministre i altres ministres escocesos, per escoltar i intercanviar punts de vista amb el públic;
- actes que impliquin altres líders polítics i socials, empresaris i funcionaris, intel·lectuals i ensenyants;
- actes adreçats a les comunitats locals, als joves i als grups minoritaris;
- tallers públics, *roadshows*, exposicions i congressos locals;
- informació en pàgines web i material audiovisual i multimèdia;
- oportunitats per contribuir per escrit i a través del correu electrònic;
- enquestes d'opinió, *focus groups* i altres mètodes d'investigació, tals com panels de ciutadans; i
- ajut a les associacions (entre elles les organitzacions de voluntaris), comunitats i individus que vulguin també convocar actes de diàleg nacional.

6.10 El Govern escocès convida a oferir opinions sobre aquestes vies i suggeriments per qualssevol altres mètodes de participació.

Com participar en el Diàleg Nacional

6.11 Per participar en el diàleg nacional o presentar suggeriments per als actes o mètodes per a la participació cal que visiteu:

la pàgina www.anationalconversation.com o e-mail joinin@anationalconversation.com.

6.12 També podeu respondre per correu a l'adreça següent:

A National Conversation
Constitution Unit
G-A North
Victoria Quay
Edinburgh
EH6 6QQ

| Annexos

Annex A

Matèries reservades a la Llei d'Escòcia

Reserves constitucionals i generals

- La Corona, on s'inclou la successió a la Corona i la regència.
- La Unió dels Regnes d'Escòcia i d'Anglaterra.
- El Parlament del Regne Unit, les eleccions a la Cambra dels Comuns, al Parlament europeu i al Parlament escocès.
- Els òrgans superiors de justícia.
- El Servei de Seguretat, el Servei d'Intel·ligència Secreta i les centrals de comunicacions del Govern.
- El registre i el finançament dels partits polítics.
- Afers exteriors, relacions internacionals i representació.
- l'Administració Pública.
- Defensa.
- Traïció.

Economia i fiscalitat

- Les polítiques fiscal, econòmica i monetària, on s'inclou la circulació del diner, els impostos i els gravàmens sobre el consum, l'endeutament i la concessió de crèdits per part del govern, el control sobre la despesa pública del Regne Unit, el tipus de canvi i el Banc d'Anglaterra.
- Encunyar moneda, moneda de curs legal i bitllets.
- Serveis financers.
- Mercats financers: l'emissió de deute públic i l'ús il·lícit d'informació privilegiada.

Afers interiors

- Drogodependència.
- Protecció de dades.
- Armes de foc.
- Classificació de pel·lícules i vídeos.
- Immigració i nacionalitat, on s'inclou l'asil i l'expedició de documents de viatge.
- Investigació amb animals vius.
- Seguretat nacional, intercepció de les comunicacions, secrets oficials i terrorisme.
- Apostes, joc i loteries.
- Estat d'emergència.
- Extradició.

Comerç i indústria

- Creació, funcionament, regulació i dissolució dels diferents tipus de societats mercantils.
- Declaració de fallida.
- Regulació de pràctiques i acords contraris a la lliure competència; abús de posició dominant.
- Monopolis i fusions empresarials.
- Propietat intel·lectual.
- Control d'importacions i d'exportacions.

- Regulació de la pesca marina fora de la zona escocesa (excepte en relació amb les barques de pesca escoceses).
- Protecció del consumidor.
- Normativa sobre la seguretat i la responsabilitat en els productes.
- Pesos i mesures.
- Telecomunicacions i telegrafia sense cable, on s'inclouen els serveis d'Internet.
- Oficina de correus, correus i serveis postals.
- Centres estatals per a la recerca (*Research Councils*).
- Designació de les zones assistides.
- Protecció dels interessos comercials i econòmics.

Energia

- Generació, transmissió, distribució i subministrament d'electricitat.
- Petrol i gas, on s'inclou la propietat de la perforació i l'explotació dels dipòsits de petrol i de gas natural, les plataformes petrolieres marines i els oleoductes i gasoductes.
- Carbó, on s'inclou la propietat i l'explotació, les mines soterrànies i a cel obert i els esfondraments de terres provocats per les mines de carbó.
- Energia nuclear i instal·lacions nuclears, on s'inclou la: protecció, la seguretat i la prevenció, i la responsabilitat en accidents nuclears.

Transport

- Transport per carretera.
- Transport ferroviari, ordenació i regulació dels serveis ferroviaris.
- Transport marítim, on s'inclouen els drets i llibertats de la navegació.
- Transport aeri.
- Transport de material radioactiu.

Seguretat social

- Programes de la seguretat social.
- Pensió per aliments als fills.
- Regulació dels plans de pensions de l'empresa i els plans de pensions personals, entre elles les obligacions dels administradors o gestors d'aquests plans.

Normativa professional

- Arquitectes, professionals de la salut i auditors.

Ocupació

- Drets i deures laborals i relacions industrials.
- Salut i seguretat al treball.
- Plans d'inserció laboral.

Salut i medicaments

- Regulació de les professions mèdiques.
- Avortament.
- Transplantaments d'òrgans i teixits humans.
- Embriologia, subrogació materna i genètica.
- Medicaments, materials mèdics i toxicologia.

Mitjans de comunicació i cultura

- Mitjans de comunicació de masses, on s'inclou la BBC.
- Dret de préstec públic.
- Regulació de la conservació i preservació del patrimoni museístic.
- Acceptació de la propietat per al pagament d'impostos.

Miscel·lània

- Remuneració dels cossos judicials.
- Igualtat d'oportunitats.
- Control de les armes nuclears, biològiques i químiques i altres armes de destrucció massiva.
- Servei oficial de topografia.
- L'hora oficial, les zones horàries i el canvi horari d'acord amb la Llei d'horaris d'estiu de 1972 (*Summer Time Act 1972*).
- El calendari, les unitats de temps, la data de Pasqua.
- L'espai exterior.

Annex B

ESBORRANY

Projecte de llei de referèndum per a Escòcia

Una llei del Parlament escocès per preparar la celebració d'un referèndum a Escòcia sobre la proposta de negociar amb el govern del Regne Unit per aconseguir la independència per a Escòcia.

1 Referèndum sobre les negociacions per a la Independència.

- (1) El dia (data), se celebrarà a Escòcia un referèndum que proposarà si el Govern escocès hauria de negociar amb el govern del Regne Unit per aconseguir la independència per a Escòcia.
- (2) Les propostes sotmeses a votació en el referèndum i la portada de la papereta que s'empraran tindran el format que apareix a l'apèndix 1.
- (3) Tenen dret a vot aquelles persones que, a la data del referèndum, tindrien dret a votar com a electors en unes eleccions al govern local en qualsevol àrea electoral a Escòcia.
- (4) Però una modificació en el registre electoral d'acord amb l'article 13A(2) (alteració en el registre) o 57 (recursos contra les dades del registre) de la Llei de representació del poble de 1983 (c.2) no té efecte en referència amb el referèndum llevat que es faci amb anterioritat als 11 dies previs a la data del referèndum.
- (5) Els ministres escocesos han de nomenar un funcionari Cap de l'Administració electoral (*Chief Counting Officer*).
- (6) El Cap de l'Administració electoral ha de nomenar un responsable per a la circumscripció (*counting officer*) per a cada àrea de govern local.
- (7) Cada responsable per a la circumscripció té l'encàrrec de:
 - (a) dirigir el recompte de vots a l'àrea per a la qual ha estat nomenat, d'acord amb el punt 9 de l'apèndix 2 i amb les instruccions emeses pel cap de l'administració electoral; i
 - (b) certificar el nombre de paperetes i el nombre de vots emesos per a cada proposta comptats pel responsable (*returning officer*) del desenvolupament de les eleccions a l'àrea per a la qual ha estat designat.
- (8) El Cap de l'Administració electoral ha de certificar:
 - (a) el nombre total de paperetes comptades; i
 - (b) el nombre total de vots emesos per a cada proposta dins el conjunt d'Escòcia.
- (9) L'Apèndix 2 també preveu com ha de ser el referèndum i com s'ha de dur a terme.

2 Procediments legals

Cap tribunal podrà engegar un procés per qüestionar el nombre de paperetes comptades o vots emesos si aquests els ha certificat el Cap de l'Administració electoral o un responsable de circumscripció designat de conformitat amb l'establert l'article 1(6).

3 Títol abreujat

El títol abreujat d'aquesta llei és Llei de Referèndum per a Escòcia.

APÈNDIX 1

[s'hi refereix l'article 1(2)]

FÓRMULA DE LES PAPERETES

El Parlament escocès ha resolt consultar el poble d'Escòcia sobre la proposta del Govern escocès de negociar amb el Govern del Regne Unit per aconseguir la independència per a Escòcia.

Marqueu amb una (X) l'opció escollida:

ESTIC D'ACORD que el Govern escocès hauria de negociar un acord amb el Govern del Regne Unit per tal que Escòcia esdevingui un estat independent.	
---	--

o

NO ESTIC D'ACORD que el Govern escocès hagi de negociar un acord amb el Govern del Regne Unit per tal que Escòcia esdevingui un estat independent.	
--	--

APÈNDIX 2

[s'hi refereix l'article 1(9)]

DESENVOLUPAMENT DEL REFERÈNDUM

1 Les disposicions d'aquest apèndix són aplicables a aquest referèndum d'acord amb l'article 1.

Calendari electoral

2 (1) En calcular qualsevol període de temps als efectes de qualsevol de les provisions d'aquesta llei o a aplicar de conformitat amb aquesta, els dies següents no es tindran en compte.

(2) Els dies són:

(a) Un dissabte o un diumenge; i

(b) dies no laborables a Escòcia d'acord amb la Llei sobre els dies festius en el sector de la banca de 1971 (Banking and Financial Dealings Act 1971) (c. 80)

Propaganda

3 La normativa de 1984 sobre urbanisme per a les zones urbanes i rurals (en referència al control de la publicitat i la propaganda) a Escòcia [*Town and Country Planning (Control of Advertisements) (Scotland) de 1984 (S.I. 1984/467)*] té els mateixos efectes, en relació amb la propaganda per a un referèndum, que en relació amb la propaganda per a eleccions al Parlament del Regne Unit.

Recintes electorals

4 En relació amb els establiments emprats per al referèndum, és aplicable l'article 98 (llocs públics d'ús gratuït) de la Llei de representació del poble, com si en la referència als actes públics per promoure la

candidatura d'una persona en unes eleccions s'incloguessin també els actes públics adreçats a promoure un resultat determinat en un referèndum.

Els responsables per a la circumscripció (*counting officers*) i els responsables de les meses electorals (*returning officers*)

- 5 (1) Les funcions que segons aquest apèndix corresponguin als responsables de la mesa electoral en un municipi determinat, les realitzarà la persona que, de conformitat amb l'article 41 (sobre les eleccions municipals a Escòcia) de la Llei de Representació del Poble de 1983 (c.2), hagi estat designada a aquests efectes o la persona que pugui exercir aquestes mateixes funcions en les eleccions per a la formació del govern local en aquella àrea.
- (2) El responsable d'una mesa electoral determinada pot, per escrit, nomenar una o més persones per desenvolupar totes o algunes de les funcions pròpies del càrrec.
- (3) El responsable d'una mesa electoral té l'obligació de dur a terme les accions necessàries i disposar els mitjans necessaris per tal que el referèndum es desenvolupi de conformitat amb el que s'estableix en aquest apèndix.
- 6 Els ajuntaments han de posar els serveis dels seus funcionaris al servei del responsable de la mesa electoral de la seva localitat o del responsable de la circumscripció de la qual formen part.
- 7 El responsable per a la circumscripció pot, per escrit, designar una o més persones perquè desenvolupin una o més de les funcions pròpies del seu càrrec.

La jornada electoral

8 La jornada electoral comença a les 7.00 h del matí i finaliza a les 10 del vespre.

L'escrutini

- 9 (1) El responsable per a la circumscripció té el deure de nomenar, segons les instruccions que ha rebut del Cap de l'Administració electoral, observadors del recompte i de la verificació del recompte de paperetes.
- (2) No es permet l'accés al recinte electoral per presenciar l'escrutini de vots en cap àrea de govern local, llevat que la persona interessada sigui:
- (a) un responsable per a aquella àrea o una persona nomenada per aquest responsable segons les disposicions d'aquest annex;
 - (b) el responsable de recompte;
 - (c) un membre del Parlament escocès representant de tota o de part d'aquella circumscripció;
 - (d) un membre del Parlament escocès representant d'una regió de la qual l'àrea de govern local en qüestió formi part;
 - (e) el membre del Parlament del Regne Unit per a una circumscripció que es trobi en tot o en part dins d'aquella àrea;
 - (f) un observador nomenat pel responsable de la circumscripció d'acord amb l'apartat (1); o
 - (g) una persona autoritzada pel responsable de la circumscripció en aquella àrea a assistir al recompte.
- (3) El responsable de la circumscripció ha de subministrar als observadors els mitjans i la informació necessaris per poder fer seguiment del procediment sempre que en complir aquest deure no interfereixi en el desenvolupament ordenat de les actuacions i l'exercici dels deures del responsable de la circumscripció en relació amb el procediment esmentat.
- (4) Abans que el responsable de la circumscripció expedeixi un certificat d'acord amb l'article 1(7) (b) o anunciï públicament el resultat de l'escrutini, haurà de consultar amb el Cap de l'Administració electoral, el qual pot ordenar-li tornar a comptar les paperetes.

- 10 El responsable de la circumscripció, així que el cap de l'administració electoral hagi expedit la certificació requerida per l'article 1(8), ha d'adreçar als ministres escocesos:
- (a) els paquets de paperetes que el responsable del recompte tingui en el seu poder;
 - (b) altres documents i informació que se li puguin requerir per virtut d'una disposició de l'article 11(1), i ha de fer constar a cada paquet una descripció del seu contingut i el nom de la circumscripció per a la qual ell va ser nomenat.
- 11 (1) Els ministres escocesos poden, per mitjà d'un reglament, afegir disposicions pel que fa al referèndum.
- (2) En concret, d'acord amb l'apartat (1), poden:
- (a) aplicar (amb o sense modificacions) qualsevol decret;
 - (b) establir disposicions (a més de la de l'article 1(2) i l'annex 1) sobre la papereta;
 - (c) especificar els documents i la informació que el responsable de la circumscripció ha d'adreçar als ministres escocesos d'acord amb el que s'estableix a l'article 10; i
 - (d) tipificar els delictes electorals.
- (3) Les facultats establertes per l'apartat (1) no es poden exercir llevat que s'hagi elaborat amb anterioritat un esborrany del reglament relatiu a la disposició que es vulgui fer i sense que aquest reglament hagi estat aprovat pel Parlament escocès.